

§ 27.

За придаточно-то допълнително предложение.

1. *Ныя знаемъ, че сълнце-то свѣти и сѣгрѣва земѣ-тъ.*—
Подлежаще: *Ныя*; сказуемо: *знаемъ, че сълнце-то свѣти и сѣгрѣва земѣ-тъ.*—
Че сълнце-то свѣти и сѣгрѣва земѣ-тъ ся относи на сказуемо-то: *знаемъ*, на въпросъ: *что знаемъ?*
и служи му за допълненіе. Но това допълненіе самó составлява цѣло предложение. Въ него подлежаще е: *сълнце-то*; сказуемо: *свѣти и сѣгрѣва земѣ-тъ.*

Предложение, което ся относи на нѣкож думѣ и служи ъ за допълненіе, наричаша *придаточно допълнително предложение.*—
Че сълнце-то свѣти и сѣгрѣва земѣ-тъ — *придаточно допълнително предложение.*

2. Ученикъ е длъженъ да ради, чтото всякога да знае добръ урокъ-тъ си. — Предъ Колумба въ Европѣ не сѣ знаели, че има Америка. — Думать, че на мѣсяциѣ-тъ нѣма жители.

3. Обадили Симеону, че Унгары-тъ минѣли Дунавъ.
Едно предложение—безлично—изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 л.—
Че Унгары-тъ минѣли Дунавъ ся относи на сказ.: *обадили*, на отв.: *что обадили Симеону?* и е прид. допълн. предложение. Въ него подл. е: *Унгары-тъ* — 3 л.; сказ.: *минѣли Дунавъ* — изяв. накл. неопр. пр. вр. 3 л.

4. 1) Во всяко изъ слѣдующи-тъ предложения да изразѣтъ допълненіе-то съ цѣло предложение:

Прилѣжный ученикъ ся надѣе за награжд. — Лънивый ученикъ не може да чака похваля за себе. — Баща е печаленъ за лоши-тъ успѣхы на сына му. — Богъ хоче исправленіе-то на грѣшника. — Ныя не си знаемъ смъртныя-тъ часъ. — Добро-то дѣте желае дългъ животъ на свой-тъ родители.

2) Да притурѣтъ прид. доп. предложение во всяко изъ слѣдующи-тъ предложения:

Земледѣлеца-тъ ся стареае. — Занятія-та на търговеца состоѣтъ — Добрый сынъ ради — Родители-тъ скърбѣтъ — Родители-тъ ся радвать. —